

آماده شوید

زندگی مسیحانی

ادبیات بسیار غنی ایرانی همیشه موجب افتخار و سربلندی ما ایرانیان بوده و می‌باشد. سبکهای متنوع و آثار گوناگون شعرای نامی ایران همواره زبانزد خاص و عام است. این گنجینه‌های گرانبهای ادبی، علاوه بر نوازش روح حساس و طبع لطیف خوانندگان، بسا اوقات حاوی معانی و مطالب بسیار عمیق روحانی نیز می‌باشند. نمونه‌ای از آن، قطعه شعر زیبای زیر است که شاید چشم اندازی از نجات انسان بوسیله عیسی مسیح را در قالب کلماتی بسیار ساده و معمولی مجسم می‌نماید و بی‌اختیار خواننده را در حالتی شیرین و بس روحانی و آسمانی فرو می‌برد:

خوشا دردی که درمانش تو باشی

خوشا راهی که پایانش تو باشی

خوشا چشمی که رخسار تو ببیند

خوشا ملکی که سلطانش تو باشی

برای یافتن راه، راهی که به آینده پر جلال یعنی بهشت خدا می‌انجامد، به عیسی مسیح گوش فرا دهیم که می‌فرماید: "من راه و راستی و حیات هستم، هیچ کس جز به وسیله من نزد پدر نمی‌آید" (یوحنا ۱۴:۶).

برای دیدن او، یعنی عیسی مسیح، باز در کلام خدا می‌خوانیم: "می‌دانیم که وقتی مسیح ظهور کند، ما مثل او خواهیم بود زیرا او را آنچنان که هست خواهیم دید" (اول یوحنا ۳:۲).

برای ماندن تا به ابد در ملک او، بیاد آوریم که مسیح فرمود: "در خانه پدر من منزل‌های بسیاری هست. اگر چنین نبود، به شما می‌گفتم. من می‌روم تا مکانی برای شما آماده سازم. پس از اینکه رفتم و مکانی برای

شما آماده ساختم، دوباره می‌آیم و شما را پیش خود می‌برم، تا جایی که من هستم شما نیز باشید" (یوحنا ۱۴: ۲-۳).

طبیعی است که هر وقت دردی در بدن خود احساس می‌کنیم، فوراً به پزشک متخصص مراجعه می‌نمائیم و درد خود را با او در میان می‌گذاریم. بهمین منوال، هر وقتی که در اثر خواندن و یا شنیدن کلام خدا، روح القدس ما را به گناه ملزم می‌کند، باید فوراً بوسیله دعا به تنها متخصص بر طرف کردن درد ناشی از گناه، یعنی عیسی مسیح زنده مراجعه کنیم و از او بخواهیم تا با فیض بی‌کران خود، گناه ما را بیامرزد و در مقابل، زندگی پاک و پربار عطا فرماید.

بنابراین بر هر یک از ما واجب است که برای پی‌بردن به درد خود و رهایی از آن، به کلام خدا مراجعه کنیم و در آن بخوانیم: "همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا محرومند" (رومیان ۳: ۲۳) و "مزدی که گناه می‌دهد موت است، اما خدا به کسانی که با خداوند ما عیسی مسیح متحد هستند حیات جاودان می‌بخشد" (رومیان ۶: ۲۳). بنظر می‌رسد ناصر خسرو مطالعات عمیقی در کلام خدا داشته و کاملاً به این درد ناشی از گناه پی برده بود که چنین شعر پر محتوایی سروده است:

ای دردمند مرد، مشو خیره بر طیب

زیرا نشسته بر در، عیسی بن مریمی